

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Ziiolecka

SSO Ewa Taberska (spr.)

SSO Dariusz Śliwiński

Protokolant apl. radc. M. B.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Pawła Gryzieckiego

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2016 r.

sprawy **L. S.**

oskarżonego o przestępstwo z art.180a kk

z powodu apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego we Wrześni

z dnia 19 kwietnia 2016 r. - sygn. akt II K 817/15

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że obniża wysokość jednej stawki dziennej kary grzywny do kwoty 10 (dziesięć) złotych
2. W pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok
3. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu za postępowanie odwoławcze w 1/2 części, tj. w kwocie 10 zł i wymierza mu opłatę za obie instancje w kwocie 300 złotych, a w pozostałym zakresie kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa

D. Ś. M. E. T.

UZASADNIENIE

L. S. został oskarżony o to, że w dniu 03 grudnia 2015 roku we W., województwa (...), na ulicy (...), kierował samochodem osobowym marki B. o numerze rejestracyjnym (...), nie stosując się do decyzji administracyjnej nr KT.5430.8. (...).2011 z dnia 30 listopada 2011 roku wydanej przez Starostę (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdem w zakresie prawa jazdy kategorii B, która uprawomocniła się w dniu 16 grudnia 2011 roku, tj. o przestępstwo z art. 180 a k.k.

Sąd Rejonowy we Wrześni wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2016 roku sygn. akt II K 817/15 uznał oskarżonego **L. S.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego znamiona występku z art. 180 a kk i za to na podstawie art. 180 a kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych ustalając jedną stawkę dzienną na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, oraz obciążył kosztami procesu.

Apelacje od tego wyroku złożyli obrońca oskarżonego – K. 84 i prokurator – K.81 - 83 .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 457 § 2 kpk Sąd Okręgowy sporządził niniejsze uzasadnienie jedynie w zakresie apelacji obrońcy oskarżonego.

Apelacja obrońcy okazała się zasadna w niewielkim zakresie.

Przed przystąpieniem do analizy zarzutów apelacji należy zauważyć, iż orzeczenie wydane w przedmiotowej sprawie jest oparte na całokształcie materiału dowodowego zebranego w sprawie, który został poddany wnikliwej analizie bez przekroczenia zasady swobodnej oceny dowodów. Analiza ustaleń poczynionych przez Sąd Rejonowy znajduje pełne odzwierciedlenie we wnioskach zawartych w uzasadnieniu wyroku, które czyni zadość wymogom art. 424 § 1 i 2 k.p.k., co w pełni pozwala na przeprowadzenie kontroli instancyjnej.

Sąd Okręgowy chciałby również podkreślić, iż Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy oraz dokładny przeprowadził postępowanie dowodowe, wnikliwie i wszechstronnie rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku rozprawy, dokonując następnie na ich podstawie właściwych ustaleń faktycznych, tak co do samego przebiegu zdarzenia, jak i rozstrzygając kwestie braku sprawstwa i winy oskarżonego. Postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie zostało przeprowadzone z należytą starannością i poszanowaniem proceduralnych zasad obowiązujących w polskim procesie karnym. Ocena materiału dowodowego zaprezentowana przez Sąd Rejonowy co do zarzucanego oskarżonemu czynu została dokonana z uwzględnieniem reguł sformułowanych w przepisach art. 5 § 2 k.p.k. i 7 k.p.k. Co więcej, jest ona oceną wszechstronną i bezstronną, która w szczególności nie narusza granic swobodnej oceny dowodów i jest zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd Okręgowy nie stwierdził też błędów logicznych, jak i faktycznych w rozumowaniu Sądu Rejonowego. W związku z powyższym kontrola apelacyjna uzasadnia twierdzenie, że zaskarżony wyrok został, tak jak tego wymaga norma zawarta w art. 410 k.p.k., prawidłowo i w pełni oparty na właściwie dokonanej ocenie materiału dowodowego, zgromadzonego i ujawnionego w toku postępowania.

Przechodząc do szczegółowych zarzutów apelacji Sąd Okręgowy wskazuje, że Przepis art. 180 a kk został dodany ustawą z 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 541). Z uzasadnienia jej rządowego projektu wynika, że w toku prac legislacyjnych kwestionowano to rozwiązanie, wywodząc, że wystarczająca jest w takim wypadku odpowiedzialność za wykroczenia z art. 94 § 1 k.w. R. S., komentarz do art. 180 a kk – LEX.

Nie mniej jednak ten typ przestępstwa wprowadzono, a projekt następnej nowelizacji zakłada wręcz, że Sąd będzie zobowiązany orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w razie popełnienia przestępstwa z art. 180a kk.

Sąd Okręgowy nie miał zatem żadnych podstaw do uznania, że przepis ten nie jest zgodny z Konstytucją. Do dnia wydania wyroku przez Sąd Okręgowy także nie została wniesiona skarga konstytucyjna dotycząca tego przepisu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uznał, że oskarżony Ł. S. wyczerpał znamiona czynu mu przypisanego, lecz stwierdził, że kara wymierzona oskarżonemu za to przestępstwo jest rażąco surowa i przekracza stopień zawinienia oskarżonego.

Analizując ponownie wskazane trafnie przez Sąd Rejonowy okoliczności łagodzące i obciążające oskarżonego, które zostały uwzględnione przy wymiarze kary, Sąd Okręgowy uznał, że mając na uwadze wskazane przez oskarżonego na rozprawie w dniu 7 kwietnia 2016r. możliwości finansowe, wystarczającym będzie ukształtowanie wysokości stawki dziennej wymierzonej kary grzywny na kwotę 10 złotych, przy jednoczesnym zachowaniu 300 stawek dziennych charakteryzujący stopień zawinienia i szkodliwości społecznej czynu przypisanego.

W tym miejscu należy podnieść, że podnoszony w apelacji przez obrońcę, prawidłowy sposób zachowania się oskarżonego podczas zatrzymania do kontroli przez funkcjonariuszy, nie ma żadnego wpływu na ocenę stopnia

zawinienia oskarżonego, a więc na wymiar kary. Prawidłowe zachowanie się kontrolowanego przez funkcjonariuszy winno być bowiem normą i jest obowiązkiem każdego obywatela, nie może być zatem dodatkowo premiowane. Nieprawidłowe natomiast zachowanie podczas kontroli prowadzić może do odpowiedzialności karnej za przestępstwa m.in. przeciwko funkcjonariuszom wskazane w Rozdziale XXIX Kodeksu Karnego.

W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, nie widząc podstaw do dalszej ingerencji w orzeczenie Sądu Rejonowego.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk oraz art. 10 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223, ze zmianami).

--	--

D. Ś. M. E. T.